„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiac 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 223. Czwartek 26. Września 1867. Rok wydania 57.

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowską“
wraz
z Dodatkiem urzędowym
od 1. października do 31. grudnia.

Dla miejsowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

☞ Zwracamy uwagę szanownych abonentów, że przy Gazecie Lwowskiej wychodzi bez podwyższenia przedpłaty od początku poprzedniego kwartału dodatek nadzwyczajny poświęcony statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Florencya, 25. września. W prowincyach, we Florencyi i wszędzie panuje spokój. „Opinione“ powtarza, że ministeryum pozwoli Garibaldemu wrócić do Kaprery jeżeli odstąpi od zamiaru wyprawy na Rzym. Sądzą, że w razie, gdyby się Garibaldi wzbraniał dać to przyrzeczenie, ministeryum zwoła nadzwyczajny parlament.

Paryż, 25. września. „Presse“ wspomina o pogłoskach zmiany ministrów, powiada że Persigny i Walewski mają być powołani do Biarritz. Drouyn de Lhuys jest także wzmiankowany.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dn. 12. września b. r. raczył najmiłościwiej nadać adwokatowi krajowemu i docentowi prywatnemu umiejętności prawno-politycznych w Krakowie, Drowi Feliksowi Szlachtowskiemu tytuł profesora uniwersytetu w uznaniu jego zasług w zawodzie nauczycielskim.

(Stan papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej.)

Z końcem sierpnia b. r. ogólna suma wydanej papierowej monety zdawkowej wynosiła (z policzeniem zapasów znajdujących się we wszystkich kasach państwa lub w przesyłce z jednej kasy do drugiej) 11,611.861 złr. w. a.

Wiedeń, 20. września 1867.

Z c. k. ministerstwa skarbu.

Część nieurzędowa.

Rada państwa rozpoczęła swoje posiedzenie po 8tygodniowej przerwie. Sytuacya wewnętrzna przez ten czas prawie wcale się nie zmieniła, wyjąwszy to jedno, że w kwestyi ugody z Węgrami, która zawsze stoi na pierwszym planie, przygotowano tymczasem ile możności pomyślne załatwienie. Przedłożenia, które poda deputacya, wybrana z obu izb rady państwa do uporządkowania spraw finansowych, są niezaprzeczenie najważniejszym materyałem, którym się ma rada państwa przez ciąg tej sesyi zajmować. Można się spodziewać, że te przedłożenia bez długiej debaty zostaną przyjęte. W samej bowiem deputacyi, która złożona jest z najzdolniejszych przewódzców większości rady państwa, przedyskutowano już te propozycye dostatecznie i plenum deputowanych może mieć to przekonanie, że w łonie deputacyi rozważono dostatecznie wszystkie wątpliwości i trudności i w układach z deputacyą i ministerstwem węgierskiem zawarowano podług możności interesa przedlitawskich krajów. Ponieważ spodziewają się jeszcze w ciągu tego tygodnia ukończenia rokowań deputacyi, więc prawdopodobnie będzie rada państwa niebawem w możności wydania w tej sprawie stanowczego wotum. Równocześnie obradować będzie także i sejm węgierski nad odnośnem przedłożeniem ministra finansów. Z temi obradami połączy się następnie oczywiście dyskusya nad budżetem na rok 1868 tak, że przed końcem b. r. finansowe sprawy na drodze konstytucyjnej będą uporządkowane.

Po zamknięciu posiedzenia izby deputowanych Rady państwa w d. 23. b. m. przystąpiono do uchwalonego na 26 posiedzeniu izby w d. 25. lipca b. r. wyboru komisyi do obrady przygotowawczej nad wnioskami dep. Leonardi względem uzupełnienia ustawy gminnej z d. 5. marca 1862 i dep. Leedera względem reorganizacyi żandarmeryi, uregulowania szubpasów, zakładania domów przymusowej pracy i urządzenia zakładów karnych. Do komisyi gminnej zostali wybrani: deput. Zaillner, Dinstl, Rieger, Tomanek, Beess, Froschauer, Leonardi, Schürer i Conti, do drugiej komisyi: hr. Zedtwitz, Dehne, Widmann, Coronini, Lasser, Golejewski, Kokorzowa, Prato, Leeder. Obiedwie komisye ukonstytuowały się i pierwsza obrała swoim przewodniczącym dep. Froschauera, jego zastępcą dep. Dinstla, a sekretarzem dep. Zaillnera. W drugiej komisyi przewodniczącym obrany dep. Lasser, jego zastępcą dep. Prato, sekretarzem dep. Dehne.

Na posiedzeniu komisyi rady państwa do ustawy karnej w dniu 21go b. m. toczyła się dalsza obrada nad tytułem XV.

§. 186 (kary za zakłócenie obrzędów religijnych) został w pierwszym ustępie nie zmieniony, drugi ustęp przyjęto według projektu rządowego z podwyższeniem kary aresztu z 1 do 4 miesięcy na 4 miesiące do 1 roku. Wniosek Dr. Mühlfelda, aby za zbrodnię zakłócenia obrzędów religijnych wyznaczyć więzienie nie dom poprawy, został odrzucony.

§. 187 (poniżanie religii) został zmieniony i zredagowany następnie: „kto publicznie (§. 105) a) mówi przeciwko Bogu, lub b) nauki, instytucye albo zwyczaje korporacyi religijnej w państwie uznanej, w zamiarze targnięcia się na nią, w sposób właściwy, zapomocą nieprawdziwych albo przekręconych doniesień, lub przez jakikolwiek czyn, objaw lub przedstawienie, których charakter lub okoliczności okazują zły zamiar, shańbić lub tylko przez wyrządzenie obelgi poniżyć usiłuje, staje się winnym poniżenia religii, i ma być karany aresztem od 1 do 4 miesięcy.

Wniosek Dr. Mühlfelda, aby zamiast aresztu położyć tylko karę zamknięcia, upadł.

§. 188 (nieuszanowanie dla religii) i §. 189 ustęp 1. i 2. (przestępstwa co do pomników, grobowców i zwłok ludzkich) wykreślono jako należące do statutu policyjnego.

Następnie zaczęła się obrada nad tytułem XVI., który mówi o zgwałceniu, porubstwie, namawianiu do porubstwa, o kazirodztwie, o porubstwie pomiędzy krewnymi, o publicznem zgorszeniu, kuplerstwie, dwużeństwie, nieprawnem małżeństwie i wiarołomstwie w małżeństwie; debata była bardzo ożywiona i wszyscy członkowie brali w niej udział. Przedewszystkiem komisya uchwaliła określić ściśle granice między pojęciami zgwałcenia i porubstwa. Co do zgwałcenia komisya zgodziła się, że najprzód zgwałcenie może być popełnione tylko na kobiecie, i powtóre, tylko przez naturalne spółkowanie. Stosownie do tego §. 190 zredagowany został na wniosek Dr. Mühlfelda odmiennie od projektu rządowego w następującej formie: „Zbrodnię zgwałcenia popełnia ten, kto z użyciem albo zagrożeniem gwałtu (§. 116), albo przez podstępne ogłuszenie zmysłów zmusza kobietę do spółkowania. Również jako winny tej zbrodni ma być uważanym ten, kto spółkuje z dziewczyną w wieku niżej lat 14, która i bez żadnego przyczynienia się z jego strony nie może mieć woli lub się bronić.“

Projekt rządowy stawia obadwa wypadki w ostatnim ustępie zawarte pod pojęciem porubstwa.

§. 191 (kara za zgwałcenie) opiewać będzie następnie: „Zbrodnia ta będzie dochodzona urzędownie tylko wtedy, gdy w skutek niej nastąpi obrażenie ciała wymienione w §. 234 lub uszkodzenie na zdrowiu albo śmierć osoby zgwałconej, i będzie karana zamknięciem w domu poprawy, w pierwszym razie na 4 do 8, w drugim na 8 do 12 lat. W innych wypadkach dochodzenie lub karanie nastąpi tylko na żądanie osoby zgwałconej i winny ma być karany zamknięciem w domu poprawy na 1 do 4 lat.“

Co do §. 192, który mówi o zbrodni porubstwa, nie przyszło na tem posiedzeniu do ostatecznej uchwały. Bliższe sformułowanie odłożono do przyszłego posiedzenia.

Jak słychać, miała finansowa ugoda pomiędzy obu ministerstwami doznać niejakiej zmiany. Co do kwoty odnośnej do spraw spólnych (30 : 70) nie ma kwestyi i Węgry płacą z tego tytułu około 23 milionów do kasy państwa. Co do długu państwa zdaje się jednakże podług „Debatte“, że zaszły pewne modyfikacye. Podług tych miałyby Węgry na oprocentowanie długu państwa dopłacać rocznie stałą sumę 29,100.000 złr., z których 12 milionów w srebrze. Jeżeli się doliczy do tej sumy dyferencyę kursu 25%, to wyniesie znowu 3 mil., a więc razem 32,100.000 złr. Na ostatek zobowiązują się Węgry płacić na amortyzacyę długu państwa rocznie 1,150.000 złr. tak, że w ogóle suma płacona przez Węgry tytułem długu państwa wynosi 33.250.000 złr. Kwestya unifikacyi długu państwa i odpadnięcie jednej części amortyzacyi ma być pozostawioną wyłącznej decyzyi cislitawskiego rządu. Dn. 24. b. m. mają odbyć obie deputacye wspólną naradę, aby zredagować protokół zamknięcia, tak, że do środy ma być ich zadanie zupełnie ukończone.

Obrady szlezwicko-holsztyńskich mężów zaufania, jak donosi „N. A. Z.“, zostały zamknięte, po załatwieniu wszystkich przedłożeń przez dyrektora ministeryalnego Klützow, ponieważ minister spraw wewnętrznych hrab. Eulenburg z powodu słabości przy zamknięciu obecnym być nie mógł. Przedmiotem obrad na ostatnich dwóch posiedzeniach były rozporządzenia dla gmin wiejskich i ustawy prowincyonalne dla Szlezwiku i Holsztynu. Do obu projektów proponowali mężowie zaufania tylko małej wagi modyfikacye, skutkiem czego osiągnięto najzupełniejsze porozumienie się. Ponieważ ze strony mężów zaufania objawiono życzenie, żeby pewne fundusze Księstwom na cele prowincyonalne były oddane, więc byli obecni na ostatecznych rozprawach z rozporządzenia ministra finansów pierwszy tajny radzca finansowy Günther i radzca rządu Rocholl. Mężowie zaufania w większej części już odjechali, tylko pierwszy prezydent Scheel-Plessen i hrabiowie Selimmelmann, Reventlow i Rautzau zabawią jeszcze dni kilka w Berlinie.

O ostatniej depeszy duńskiej donoszą do „Allg. Ztg.“ z Berlina następujące bliższe szczegóły: Depesza hr. Trijo do p. Quaade, którą odpowiada na pruską depeszę z d. 20. sierpnia, datowana jest dnia 10. b. m., a odczytaną została hr. Bismarkowi d. 12. b. m. Jak wiadomo upoważnia ta depesza p. Quaade do zawiązania poufnych rokowań w Berlinie w kwestyi północnego Szleswiku z mającym być mianowanym komisarzem pruskim. Prawdopodobnie zamianowany będzie komisarzem odnośny referent w ministerstwie spraw zewnętrznych, tajny radca rządu Abeken. Depesza powiada, że po ugodzeniu się na pewne zasady, które będą mogły służyć za podstawę do dalszych rokowań, wybierze rząd duński mężów zaufania do specyalnych układów, które przed tem nie mogłyby być z korzyścią prowadzone. Co do żądanej gwarancyi, uważa depesza, że nie narusza ona wprawdzie powagi króla duńskiego, ani też nie stawia się w przyszłości powodem zawikłań i mięszania się rządu pruskiego.

O zajściach w Manchester z Fenistam donoszą: Podczas ostatniego ruchu Fenistów, jeden z nich, którego policya pilnie śledziła, pułkownik

Kelly, niegdyś w wojsku amerykańskim służący Irlandczyk, znikł bez wieści. Z początku był on przeciwny powstaniu, nie wróżąc mu żadnej nadziei, i z tego powodu ściągnął na siebie nienawiść swoich rodaków w Ameryce. Kiedy jednak przyszło do wybuchu, Kelly poszedł za ogólnym prądem i przypłynął do Irlandyi. Po rozpędzeniu pierwszego chybionego wybuchu, Kelly uszedł do Francyi, a ztamtąd wrócił do Ameryki. Policya atoli dostrzegła temi dniami nad ranem w Manchester dwóch ludzi, którzy się jej wydawali być podejrzani, albowiem o tej niezwykłej godzinie uwijali się po ulicach. Przytrzymano ich i znaleziono przy nich rewolwery. Obaj opierali się na swoim charakterze obywateli amerykańskich. To dało powód, że policya w Manchester zawezwała ajentów z Liverpoolu, którzy dłuższy czas bawili w Ameryce w tym jedynie celu, aby tropić Fenistów i osobiście módz im się przypatrzeć. Ajenci przybywszy, poznali w jednym z tych Amerykanów pułkownika Kelly, a w drugim kapitana Deascy. Dnia 17. września przesłuchano ponownie więźniów. Gdy nazajutrz, 18. znów obaj więźnio, ie odbyli przesłuchanie, a potem wsadzono ich do omnibusa więziennego wraz z więźniami innej kategoryi dla odstawienia ich do więzienia miejskiego w Bellevue, i omnibusowi temu towarzyszyło siedmiu policyantów, jeden z tych ostatnich dostrzegł dwóch ludzi czatujących na odjazd omnibusa; poczytał ich przeto za Fenistów. Rzucił się na jednego z nich chcąc go schwytać, lecz ugodzony został sztyletem, a domniemany Fenista uszedł. Skoro omnibus wyjechał za miasto i miał przechodzić przez wiadukt kolei żelaznej, dano kilka strzałów do policyantów towarzyszących omnibusowi. Ci puścili się w pogoń w kierunku, zkąd wystrzały padły, a tymczasem 30 do 40 Irlandczyków ukazało się z przeciwnej strony z siekierami i zaczęli wyłupywać drzwi od omnibusa. Nic było to łatwo, gdyż omnibus był żelazny, a okna jego opatrzone kratą; wszelako wyrąbali w powale powozu taki otwór, iż przezeń mogli wyciągać więźniów jednego po drugim. Policyanci lubo na czas wrócili, nie mogli jednak stawić czoła przeważającej sile, zwłaszcza, gdy ich kilku zraniono, jednego z przypadkowych widzów zabito wystrzałem, jak również zastrzelono konie, aby omnibus nie mógł z miejsca ruszyć. Nadciągnęły posiłki policyjne oraz jazda, i schwytano w ciągu nocy 20 domniemanych sprawców zamachu, lecz więźnie, o których tu chodziło, zniknęli. Policya naznaczyła 300 funt. sterl. nagrody za schwytanie Kellego, a 200 funt. sterl. za jego towarzysza kapitana Deasey.

„Siecle“ z powodu ostatnich artykułów w „Journal des Debats“ i „Liberte“ przemawia znowu z wielkim naciskiem za neutralnością czujną, to jest połączoną z gotowością do boju. Któż myśli, pisze „Siecle“, mięszać się w wewnętrzne sprawy Niemiec? kto Niemcom zagraża? kto chce przeszkadzać im i tamować ich dążności? — Ale z poszanowania jakie mamy dla praw wielkiego ludu nie wypływa jeszcze abyśmy musieli patrzeć obojętnie na to co się dzieje, abyśmy się tylko gotowali do obrony na wypadek przewidzianego lub nieprzewidzianego napadu. Nie, roztropność zaleca neutralność ostrożną. Nastąpiły wielkie zmiany; inne się przygotowują. Nie istnieją już przepisane narodom i rządom dawne warunki, a ustanowione nowemi traktatami nie są jeszcze ani ustalone ani rozwinięte. Zarazem występują na jaw plany ambitne. W izbie badeńskiej deputowany Lamey mówił o Alzacyi jakoby o prowincyi także niemieckiej. Nie zawodną jest rzeczą, że chcąc osłabić obawy i uspokoić umysły nie trzeba oczu zamykać. W czasach wzburzenia przekonanie o bezpieczeństwie może być wzniecone tylko przez rozstawienie wszędzie czujnych straży. Neutralność czujna jest tylko środkiem ostrożności a nie objawem nieprzyjaznych zamiarów lub nieufności.

Oświadczenie telegrafowane w treści z florenckiej „Gaz. ufficiale“ z powodu przygotowanego zamachu na Rzym mówi: Rząd i ministeryum z baczności śledziły aż do tej chwili wielki ruch, który usiłuje ująć kraj wielkiem imieniem Rzymu i porwać go za sobą, a naruszyć traktaty międzynarodowe, uświęcone uchwałą parlamentu i honorem narodu. Ministeryum ubolewa nad szkodami, jakie podobne podżegania zrządziły już dla pokoju państwa, kredytu publicznego i operacyi finansowych, od których zawisł dobry byt i pomyślność wspólna. Ministeryum, szanując prawa wszystkich obywateli, poczytuje i teraz, kiedy zamierzono przejść od pogróżek do czynów, za obowiązek swój strzedz nienaruszenie ufności publicznej i panowania praw. Wierne oświadczeniom złożonym w parlamencie, a które tenże przyjął, ministeryum dopełni powinności swojej. W wolnem państwie nie może żaden obywatel stawać ponad prawem i chcieć zastąpić wielkie władze państwa; żaden obywatel nie może przeszkadzać władzom w uciążliwem dziele organizacyi kraju i wtrącić go w najtrudniejsze zawikłania. Ministeryum ufa rozumowi i miłości ojczyzny ludu włoskiego. Jeśliby jednak kto zamierzył targnąć się na lojalność traktatów i przekroczyć granicę, od której honor nasz i słowo nasze trzymać nas zdala powinny, ministeryum nie ścierpi tego w żadnym razie, i uczyni odpowiedzialnymi tych, którzy wbrew temu działać będą, za wszelkie czyny przez nich wywołane.

Najciekawszą ze wszystkich bieżących kwestyi politycznych jest niezawodnie zamierzony napad Garibaldczyków na państwo papieskie. Garibaldi przybył był dn. 17. b. m. do Florencyi. Nadjechał z Bolonii. Tłum ludu oczekiwał go na dworcu kolei. Następnie udał się Garibaldi do ministra Ratazzi i miał z tymże dosyć długą konferencyę. Czy jednak przedstawienia ministra i urzędowe upomnienie ogłoszone w gazetach odniosło jaki skutek, to dopiero przyszłość okaże. Tymczasem udają się codziennie młodzi ludzi całkiem jawnie koleją żelazną do państwa papieskiego, dokąd także w pakach towarowych zwożą czerwone koszule i broń. Rząd czuwa nad wszystkiem bardzo pilnie, ale dla skutecznego strzeżenia rozległych granic rzymskich trzebaby przynajmniej 100.000 wojska postawić. „Opinion nationale“ na podstawie korespondencyi florenckiej utrzymuje, że Garibaldi nie stanie zaraz z początku na czele ruchu, że syn jego Menotti będzie dowodził napadem. Przyznaje także „Opinion“, że nie całe stronnictwo czynu pochwala ten krok hazardowy, lecz skompromitowawszy się już raz w obec Europy zmuszone jest, choćby z największemi ofiarami wykonać go. „Journal de Paris“ pisze o rokowaniach pomiędzy Paryżem a Florencyą, które odnoszą się do możliwej inwazyi Garibaldego na terytoryum rzymskie. Ma być także mowa o obsadzeniu części papieskiego państwa wojskiem włoskiem. W zasadzie miano się już na to zgodzić; chodzi tylko jeszcze o oznaczenie czasu trwania okupacyi. Włochy mają się domagać tego prawa w interesie stolicy apostolskiej i chcą zająć nawet porty rzymskie; gabinet francuzki zaś nie chce przyjmować żadnych zobowiązań przed porozumieniem się z kuryą rzymską.— Cała sprawa rzymska weźmie teraz jednak odmienny obrót, gdyż jak doniósł wczorajszy telegram, Garibaldi został przyaresztowany, właśnie w chwili wkraczania na terytoryum rzymskie.

Do „Unita Italiana“ piszą z Bolonii pod dn. 17. b. m.: „Garibaldi przejeżdżał dziś przez nasze miasto, był smutny i stroskany. W koszarach widać wielkie ożywienie. Rozdają patrony, wydają rozkazy, wysełają pomniejsze oddziały. Z Ankony i Toskany odchodzi wojsko na granicę państwa papieskiego. Batalion bersalierów gotuje się do drogi.

„Courr. des Etats Unis“ pisze, że ministerstwo państwa wydało właśnie na widok publiczny korespondencyę prowadzoną w sprawie cesarza Maxymiliana od tej chwili kiedy życie jego było zagrożone. W pierwszym z tych dokumentów z d. 6. kwietnia 1867 pisze hr. Wydenbrugk, poseł austryacki w Washingtonie, do p. Sewarda, że los więźniów z Zacatecas wzniecą w cesarzu Franciszka Józefa obawę o życie brata, i że uprasza o przyjacielską interwencyę Stanów Zjednoczonych na rzecz więźniów, którzy mogą w przyszłości dostać się do niewoli mexykańskiej. P. Seward odpowiada przychylnie na to przedstawienie posła austryackiego i wydaje stosowną instrukcyę p. Campbell; wiadomo już z jakim skutkiem. Dnia 23. zapytuje Wydenbrugk p. Sewarda czy prawda, że cesarz Maxymilian został pojmany. Otrzymawszy potwierdzającą odpowiedź, donosi o tem telegrafem do Wiednia i tegoż dnia otrzymuje w odpowiedzi od ministra Beusta rozkaz, ażeby powtórzył u rządu Stanów swoje prośby o wstawienie się za uwolnieniem Maxymiliana. Pod d. 20. czerwca otrzymuje rząd Stanów nową, usilną prośbę br. Beusta. Seward odpowiedział w kilku słowach, że przychylność Stanów Zjednoczonych dla tej sprawy jest pozyskana. Dnia 21. czerwca prosi br. Beust Sewarda, żeby zawiadomiono cesarza Maxymiliana, że cesarz Franciszek Józef zezwala na powrócenie mu jego dawniejszych praw dziedzicznych. Seward odpowiada dnia 10. lipca, że wszystko uskutecznił podług życzenia Jego Ces. Mości. Następnego dnia zapytuje Wydenbrugk, czy prawda, że Maxymilian został rozstrzelany i otrzymuje potwierdzającą odpowiedź. Dalsza korespondencya odnosi się do pogrzebu i do zwrócenia zwłok zabitego cesarza. Usiłowania ze strony francuskiej w celu ratowania życia Maxymiliana, ograniczają się na jedną krótką depeszę.

Kronika.

(Pożary.) W Wygnance w pow. czortkowskim d. 15. b. m. spaliły się dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża, szkoda wynosi około 1500 złr., ogień miał być podłożony i domniemanego sprawcę ujęto. Tegoż dnia wybuchł ogień z niewiadomej przyczyny w Toroszówce w pow. krośnieńskim i zniszczył dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zbożem, szkoda wynosi 500 złr. W nocy z 14. na 15. b. m. spalił się dom włościański zaasekurowany i stajnia w Ruskiej wsi w pow. rzeszowskim, szkoda wynosi 660 złr., ogień był podłożony. D. 22. b. m. spaliły się w Ropczycach 2 domy, przyczyna pożaru jest niewiadoma, szkoda wynosi przeszło 1000 złr.

(Uroczystość odsłonięcia pomnika) księcia Karola Schwarzenberga, marszałka polnego wzniesionego w Wiedniu, odbędzie się d. 20. października b. r. W uroczystości tej mają uczestniczyć wszyscy weterani którzy byli w bitwie pod Lipskiem. Dowiadujemy się, że i ze strony władz tutejszych poczynione zostały stosowne kroki aby tu i owdzie żyjący jeszcze weterani zostali o tem zawiadomieni i zaproszeni do udziału w tej uroczystości.

(Podarunek ministra francuskiego p. Duruy.) Wyższa szkoła realna w Krems otrzymała teraz od p. Duruy bardzo cenny podarunek. Plany zdejmowane corocznie podczas wycieczek letnich przez uczniów szkoły Ecole des ponts et chaussées, zostały teraz wydane, dzieło to jednak, obejmujące kilka set planów i mające dla technika wartość nieoszacowaną, nie znajduje się w handlu księgarskim. Owóż francuski minister oświecenia ofiarował jeden egzemplarz tego dzieła, za pośrednictwem ministerstwa spraw zewnętrznych, szkole wyższej realnej w Krems. Jest to bez wątpienia jedyny egzemplarz, który się dostał do Austryi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 25. września.

Effekta: Akcye kolei galic. Karola Ludw. 212.50 — 213.25 Listy zastawne banku hypot. galic. 96.10—96.20. Rubel papierowy rosyjski 1.70—$1.70\frac{1}{4}$. Pruskie bilety kasowe $1.82\frac{1}{4}$ — $1.82\frac{3}{4}$. Towary: Pszenica korzec 150 ℔ effect. z dosypem do 170 ℔ 11.30 — 11.40 (na grudzień). 11.50 (na styczeń 1868). Żyto korzec 150 ℔ effect. z dosypem do 160 ℔ 7.40 (na październik, listopad loco Gródek).

Wiedeń, 23. września. (Targ na woły.) Na dzisiejszym targu było 1765 wołów węgierskich, 1613 galicyjskich, 205 krajowych. Z tych rzeźnicy wiedeńscy zakupili 2041 sz., rzeźnicy z prowincyi 1232 sz., po za obrębem targu sprzedano 78 sz., niesprzedanych odeszło na prowincyę 232 sz. Płacono za wołu ważącego 410 do 590 ℔ 125 złr. do 191 złr. 50 c., za cetnar 27 złr. do 31 złr.

Ostatnia poczta.

Berlin, 24. września. Król udaje się dn. 27go b. m. na wyspę Mainau a dn. 2. października na Friedrichshafen, gdzie zabawi dwie godziny do zamku Lindig, do Hohenzollern, Hechingen i Sigmaringen; dn. 6. października do Norymbergi, gdzie przenocuje, a nazajutrz na Koburg, gdzie krótko zabawi, do Weimaru.

(Telegramy „Czasu“.)

Berlin, 24. września w nocy. Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego dzisiaj, referent Planck (z Hanoweru) broni projektu adresu przyjętego przez cztery połączone frakcye Izby i powiada, że parlament musi otwarcie wypowiedzieć postanowienie swoje, jako odpycha wszelkie mięszanie się z zewnątrz. Francya prawdopodobnie będzie robiła wszystko co tylko można, aby uniknąć starcia się. Poseł Kantak protestuje w imieniu Polaków przeciw adresowi. Bebel (z Saksonii) zaprzecza, aby wypadało mówić o powodzeniach. Hr. Bismark odpowiada, że unikając wojny o Luxemburg, król zasłużył sobie na wdzięczność narodu, a w przebiegu rozpraw przedstawia stanowisko rządu w okólniku z d. 7. września naznaczone. Jeżeli Niemcy chcą być zjednoczone, żaden niemiecki mąż stanu nie będzie dość silnym, aby temu przeszkodzić, ani też dość maluczkim, aby chciał przeszkadzać. Co się tyczy Szleswiku północnego, mówi hr. Bismark, iż uważa panowanie nad narodem chcącym się oderwać nie za pożyteczne lecz częstokroć za konieczne, jak np. w Polsce. Trudność leży w tem, że ludność jest mięszaną. Prusy nie byłyby popadły w to położenie, gdyby Szleswiczanie byli więcej Niemcami niż partykularystami. W końcu adres uchwalony został 157 głosami przeciw 58.

Monachium, 24. września. „Bayerische Ztg.“ mówiąc o obecnej fazie układów z hr. Hegnenberg-Dux względem objęcia przezeń posady posła bawarskiego w Berlinie, podnosi tę okoliczność, iż hr. Hegnenberg zupełnie

zgadza się na zewnętrzną politykę Bawaryi w jej istocie, wszelako zarówno z mężami przewodniczącymi sprawom publicznym, uważa przymierze z Francyą, hegemonię Austryi nad południowemi Niemcami, obok tego jednak bezzwłoczne wejście Bawaryi do związku północnego za niemożebne.

Florencya, 24. września. „Gazzetta uffiziale" pisze: Agitacya zamiast się uciszać po oświadczeniu ministerstwa, stała się jeszcze żywszą i śmielszą. Ministeryum przekonało się o pochodzie ochotników ku granicy papiezkiej i o urządzaniu zakładów broni. Sam Garibaldi posuwał się ku granicy papiezkiej pod Asinalunga. Cel tego posuwania się był zbyt widoczny, a rząd postawiony w nieuniknionej konieczności między dopuszczeniem naruszenia traktatu a utrzymaniem prawa i powagi swojej, dopełnił powinności swojej. Ochotnicy otrzymali nakaz wrócenia do domu, a ci, którzy się sprzeciwiali, odstawieni zostali do domów swoich. Garibaldi wezwany w imieniu prawa, aby się usunął, gdy wzbraniał się tego uczynić, odesłany został do Allessandryi (twierdza w Piemoncie). Skład broni jest skonfiskowany.

Paryż, 24. września. Do Civitavecchia odpłynął okręt wojenny.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. września.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 57	+ 10.6	83 3	zach. sł.	10
2. god. po poł.	326 04	+ 11.4	73 3	„ „	10
10. god. wiecz.	326 60	+ 8.4	76 7	„ „	10

Rano deszcz 1‴37.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. września.

Hotel George: PP. Hr. Rzewuski Adam, z Rosyi. — Łepicki Ludwik, podporuczn. mex., z Paryża. — Totino Konst., z Mołdawii. — Morawski Henryk, z Podola.

Hotel europejski: Czekoński Leon, z Czortkowa. — Janicki Władysław, z Stubna. — Zagórski Stan., z Lipowca.

Hotel Langa: Poznański Mich., c. k. kap., z Słobody. — Zaźkowski Karol, z Czerniowiec.

Hotel angielski: Przeradzki Wiktor, z Popowa.

Hotel Mansch: Walicki Konrad, not., z Podhajec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. września.

PP. Hr. Karnicki Teodor, do Wołczuch. — Hr. Kicki Kajetan, do Rzyczki. — Brzezowski Karol, do Rosyi. — Czosnowski Józef, do Krakowa. — Hudetz Wacław, do Brodek. — Niezabitowski Lubin, do Wiednia. — Jordan Rozwadowski Tom., do Babina. — Więckowski Wład., do Brodów. — Planer Karol, c. k. major, do Złoczowa. — Wolfram de Walmar Felix, c. k. rotmistrz, do Hruszowa. — Stamborszky Karol, c. k. porucznik, do Tarnopola. — Kniaziolucki Wincenty, c. k. notar., do Kopyczyniec. — Finkelstein Henryk, adw., do Brzeżan. — Markiewicz Wład., adw., do Gródka. — Heimrott Adolf, c. k. porucznik, do Złoczowa. — Morawetz Leopold, c. k. podpor., do Tarnopola. — Bogdanowicz Zygmunt, do Lelatyna. — Gołaszewski Napoleon, do Toustobab. — Kęplicz Włodzim., do Tarnopola. — Falkowski Melchior, do Witryłowa. — Zabłocki Wład., do Zarwanicy.

TEATR.

Dziś (przeds. niem.) **„Eine Posse als Medicin."** komedya oryginalna ze spiewami w 3 oddziałach. Pierwszy występ p. Maryi Treiheim.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs lwowski.

Dnia 25. września.

		gotówka zł.	c.	tow. ren zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	80	5	88
Dukat cesarski	„	5	85	5	94
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	04	10	19
Rubel srebrny rosyjski	„	1	88	1	95
„ papierowy rosyjski	„	1	70	1	70¼
Talar pruski	„	1	81¼	1	82¾
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		79	—	79	75
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		82	98	83	73
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		65	38	66	25
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		64	88	65	75
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		212	75	213	25
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	—	175	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23 września.

1. Długi publiczny. A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar
5% pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	65 25	65.40
od kwiet. do październiku po 5%	65 40	65 60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 —	73 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	78 25	78.75
Metaliki po 5%	56 30	56.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	137 —	137.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136.50	137 —
Przez. do wyl. z r. 1854	72 —	72.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82 60	82 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87 25	87 50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 zlr.	73 60	73 80
Renty Como po 42 lir. austr.	19.50	20.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.		
Niższej Austryi	88.—	89 —
Styryi	89 —	90 —
Węgier	68 50	69 —
Galicyi	65 —	65 75
Siedmiogrodu	62 —	62 75
Bukowiny	63 50	64 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	100. —
2. Akcye.		
Banku narodowego	685 —	687.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180 20	180 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	606.—	608.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105 50	106 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1700.—	1705.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	236 40	236.60
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	185 —	185 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141 —	141 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	213 —	213.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173 —	173 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480 —	482 —
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 —	92 25
Gal. Tow. kred w w. a. po 4%	79 —	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 —	90 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.50	105.50
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95. —	95.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.50	92.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 25	98 75
5. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127 50	127 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.75	86.75
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	100.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „	21.50	22 50
Clarego „ 40 „ „	24. —	25. —
St. Genois „ 40 „ „	23.—	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol	103 50	103 75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	103 15	103 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 30	103 60
Hamburg za 100 M. B.	91 30	91 60
Londyn za 10 ft. szt.	123 85	124.—
Paryż za 100 fr.	49 15	49 20
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	5 90½	5 91½
detto. pełnej wagi	5 90½	5 91½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.90	9.91
Rosyjski imperyał	10.12	10.15
Talar związkowy	1.82½	1.83
Srebro	121.75	122 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 13 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25 września.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	56	10
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	65	30
Losy z 1860 roku	82	70
Akcye banku wiedeńskiego	684	—
„ „ kredytowego	179	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	123	85
Srebro	121	65
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	91½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1900) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 56835. Bei dem Rechnungs-Departement der k. k. Statthalterei in Lemberg ist eine Rechnungs-Officialsstelle mit dem Gehalte jährlicher 1000 Gulden ö. W. in Erledigung gekommen.

Documentirte Gesuche um diese Dienstesstelle oder eventuell um eine Rechnungs-Officialsstelle mit dem Gehalte jährlicher 900, 800, 700, 600 oder 500 Gulden sind unter Nachweisung der

a) bisherigen Dienstleistung,
b) Studien,
c) Prüfung aus der Staatsrechnungswissenschaft und
d) Kenntniß der Landessprachen,

binnen 4 Wochen bei der k. k. Statthalterei in Lemberg einzubringen, wobei bemerkt wird, daß zunächst nur solche Buchhaltungsbeamte berücksichtigt werden, welche aus Anlaß der Regulirung des Rechnungs- und Controlsdienstes entbehrlich geworden sind.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 12. September 1867.

Ogłoszenie konkursu.

Nro. 56835. Przy oddziale rachunkowym c. k. Namiestnictwa opróżnioną została posada oficyała rachunkowego z roczną płacą 1000 zł. w. a.

Podania świadectwami poparte o tę, względnie o posadę oficyała rachunkowego z roczną płacą 900, 800, 700, 600 lub 500 zł. w. a. winne być wniesione do c. k. Namiestnictwa we Lwowie w przeciągu 4 tygodni, przyczem udowodnić należy

a) dotychczasową służbę,
b) ukończone studya,
c) egzamin rachunkowości rządowych,
d) znajomości języków krajowych.

Przedewszystkiem uwzględnieni będą ci urzędnicy byłej izby obrachunkowej, którzy z powodu reformy urzędów obrachunkowych nie znalezli umieszczenia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. września 1867.

(1987) **Edykt.** (1)

Nro. 41420. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że dozwolona celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Joannę Karolinę Ostermann przeciw p. Annie Laufer sumy 4000 złr. m. k. czyli 4200 zł. w. a. wraz z odsetkami 5% od dnia 8. kwietnia 1862 aż do wypłaty kapitału bieżącemi, dalej przyznanemi już kosztami sądowemi w kwocie 29 zł. 4 c. w. a. i egzekucyjnemi 9 zł. 82 c. i 6 zł. 38 c. w. a., wreszcie na zaspokojenie obecnie przyznanych kosztów egzekucyjnych w kwocie 69 zł. 85 c. w. a. egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności pod l. 536¾ w trzech terminach na dzień 31. października, 28. listopada i 30. grudnia 1867, każdego razu o 10tej godzinie przed południem przy tutejszym c. k. sądzie krajowym odbędzie się:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w sumie 14.670 zł. w. a.

2. Realność ta sprzedaje się ryczałtem, nie przyjmując żadnej odpowiedzialności za ustanowione w akcie szacunkowym wymiary lub jakiekolwiek niedokładności.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed ofiarowaniem ceny kupna dziesiątą część ceny wywołania w sumie 1467 zł. w. a. w gotówce lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, albo w publicznych obligacyach państwa, mianowicie w gal. obligacyach indemnizacyjnych albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, jednakże tylko wedle ostatniego w Gazecie Lwowskiej notowanego kursu i nigdy nad nominalną wartość tychże, jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć; wadyum kupiciela na zabezpieczenie warunków licytacyjnych zatrzymanem, innym zaś współlicytantom po ukończeniu licytacyi natychmiast zwróconem zostanie.

4. Kupiciel obowiązanym jest połowę ceny kupna najdalej w 30tu dniach, skoro doręczona mu uchwała, akt licytacyi zatwierdzająca w prawną moc wejdzie, do depozytu sądowego, wliczając jednakże wadyum w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności złożone na rzecz wierzycieli hypotecznych i właścicielki tej realności w gotówce złożyć, drugą połowę ceny kupna zaś ma w przeciągu dni 30tu po prawomocności doręczonej mu tabeli płatniczej i w miarę tejże albo przez złożenie gotówką do depozytu sądowego, albo przez wypłatę temu komu sędzia mocą tej tabeli wypłatę z ceny kupna przekaże, uiścić.

Reszta warunków w registraturze sądowej może być przejrzaną.

Gdyby ta realność w wyż wymienionych trzech terminach za cenę szacunkową lub wyżej takowej nie była sprzedaną, na taki wypadek postanawia się do wysłuchania wniosków celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 31go grudnia 1867, 10tą godzinę przed południem, na którym wszyscy hypoteczni wierzyciele tem pewniej oświadczyć się mają, ile że niejawiący się do większości głosów obecnych wierzycieli doliczeni będą.

O tem zawiadamia się strony sporne, tudzież wszystkich hypotecznych wierzycieli, między tymi owych, którymby uchwała niniejsza albo wcale nie, albo w należytym czasie nie była doręczoną, lub którzyby po dniu 17. czerwca 1867 do tabuli weszli, przez kuratora niniejszem w osobie p. adwokata Dra. Białoskórskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Diamanda postanowionego.

Lwów, dnia 27. sierpnia 1867.

(1927) **Edict.** (2)

Nro. 37153. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiermit bekannt gemacht, daß die in Folge h. g. Beschlußes vom 17. Juli 1866 Z. 30591 über das Vermögen des hiesigen Buchdruckers Abraham Isaac Menkes eingeleitete Ausgleichsverhandlung beendiget und demselben die freie Verwaltung des Vermögens zurückgestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 20. August 1867.

(1905) **Edict.** (3)

Nr. 16451. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte wird über die vom Hrn. August Friedlein protokollirten Handelsmannes in Krakau gemachte Anzeige von der Einstellung seiner Zahlungen über das sämmtliche bewegliche und über das in jenen Kronländern, für welche das Gesetz vom 17. December 1862 Nr. 97 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, befindliche unbewegliche Vermögen desselben das Ausgleichsverfahren eingeleitet, zur Beschlagnahme und Inventirung des Vermögens, dann zur Leitung des Ausgleichsverfahrens der k. k. Notar Hr. Dr. Strzelbicki als Gerichtscommissär ernannt, mit dem Beifügen, daß der Zeitpunct zur Anmeldung der Forderungen und die Vorladung zur Ausgleichsverhandlung selbst durch denselben insbesondere werde kundgemacht werden, daß es jedoch jedem Gläubiger freistehe, seine Forderungen mit der Rechtswirkung des §es 15 des obigen Gesetzes sogleich anzumelden.

Krakau, am 15. September 1867.

Edykt.

Nr. 16451. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy w Krakowie na doniesienie przez p. Augusta Friedleina protokołowanego kupca w Krakowie o wstrzymanie wypłaty zarządza względem całego ruchomego i nieruchomego w krajach koronnych, dla których ustawa z dnia 17. grudnia 1862 l. 97, Dz. pr. p. obowiązująca znajdującego się majątku — postępowanie ugodne, mianuje zarazem c. k. notaryusza pana Dra. Strzelbickiego komisarzem sądowym do uskutecznienia zajęcia, sporządzenia inwentarza majątku, tudzież do przeprowadzenia postępowania ugodnego z tą uwagą, że tenże komisarz sądowy termin do zgłoszenia się wierzycieli i wezwanie do układu ugodnego oddzielnie ogłosi, że jednak każdemu wierzycielowi wolno jest z pretensyami swemi ze skutkiem §fu 15. powołanej ustawy zgłosić się bezzwłocznie.

Kraków, dnia 15. września 1867.

(1936) **Edikt.** (3)

Nr. 44570. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte zu Lemberg wird dem Abraham Hellmann mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn die k. k. Finanz-Procuratur Namens der öffentlichen Verwaltung am 6ten August 1867 zur Zahl 44570 eine Klage wegen unbefugter Auswanderung angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber ein Termin zur Verhandlung auf den 30ten September 1867 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Abraham Hellmann unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Landesadvocaten Dr. Natkis mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Fränkel als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 10. August 1867.

(1897) **Edykt.** (3)

Nr. 16534. C. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia, że prośbie Tomasza Dubickiego przeciw spadkobiercom Henryka hr. Dzieduszyckiego jako to: Henryce Amalii Maryi i Franciszce zczworga im.. Maryi, Amalii i Michałowi hrab. Dzieduszyckim z dn. 21. Marca 1867 l. 16534 w drodze egzekucyi prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 5go grudnia 1850 liczby 15255 dla zaspokojenia sumy wekslowej 1000 złr. m. k. czyli 1050 zł. w. a. zadość czyniąc, przyznanie odpowiedniej części z pieniędzy na rzecz masy Henryka hr. Dzieduszyckiego i Teodozyi hrab. Dzieduszyckiej w depozycie sądowym w Stanisławowie złożonych uchwałą tutejszo-sądową z 22. maja 1867 do liczby 16534 zezwolone zostało.

Ponieważ pobyt pozwanych wiadomy nie jest, przeto ustanawia się dla nich kurator w osobie pana adwokata krajowego Dra. Tarnawieckiego z substytucyą pana adwokata krajowego Dra Czemeryńskiego na ich koszt i temuż wyż powołana uchwała doręcza się.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 22. maja 1867.

(1935) **Edict.** (3)

Nro. 44572. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Hennoch Fraenkel mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn die k. k. Finanz-Procuratur Namens der öffentlichen Verwaltung wegen unbefugter Auswanderung am 6. August 1867 z. Z. 44572 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 30. September 1867, 11 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Hennoch Fraenkel nicht bekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Fraenkel mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Kolischer als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 10. August 1867.

(1937) **Edict.** (3)

Nro. 44571. Vom k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird dem Michael Hellmann mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn die k. k. Finanz-Procuratur Namens der öffentlichen Verwaltung wegen unbefugter Auswanderung am 6. August 1867 z. Z. 44571 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 30. September 1867 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Michael Hellmann unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Natkis mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Fraenkel als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 10. August 1867.

(1930) **Edict.** (3)

Nro. 4265. Vom k. k. Bezirksgerichte Kołomea wird bekannt gemacht, daß im Zwecke der Aufhebung der Gemeinschaft der dem Hersch Schauder und Jacob Mendel Hauslich eigenthümlich gehörigen Realität CNr. 73 zu Kołomea Stadt die executive Veräußerung dieser Realität CNr. 73 Stadt zu Kołomea bewilligt wird und zwar unter nachstehenden Bedingungen:

1. Zur executiven Veräußerung der besagten, einen Tabularkörper bildenden Realität sub CNr. 73 Stadt zu Kołomea werden drei Termine, und zwar auf den 10. October 1867, auf den 14. November 1767 und den 12. December 1867, jedesmal um 10 Uhr Früh hiergerichts bestimmt mit dem, daß diese Realität bei den ersten zwei Terminen nur über oder um den Schätzungswerth, hingegen beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth mit 4600 fl. öst. W. angenommen.

3. Jeder Kauflustige ist gehalten, ein Vadium von 5% des Ausrufspreises bei der Feilbietungs-Commission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den Mitlicitanten aber gleich nach der geschlossenen Licitation zurückgestellt werden wird.

4. Das in diesem Hause sub CNr. 73 Stadt befindliche und Post 10 des Activstandes auf den Namen des Chaim Srul Ufer intabulirte Gewölbe wird in den Kauf dieser Realität nicht einbezogen.

5. Der Ersteher ist verpflichtet, den Erstehungspreis vierzehn Tage nachdem der Bescheid, worüber der Licitationsact zur Wissenschaft genommen, in Rechtskraft erwachsen sein wird, derart zu erlegen, daß er die Hälfte des Kaufschillings zu Gunsten des Jacob Mendel Hauslich, die andere Hälfte zu Gunsten des Hersch Schauder comportire.

6. Der Ersteher bleibt berechtiget, beim Erlage des Kaufschillings nach der Bedingung ad 5 die auf dem Antheile des Jacob Mendel Hauslich oder auf dem Antheile des Hersch Schauder haftenden Lasten, in der für jeden derselben zu erlegenden Kaufschillingshälfte unter Beilegung des letzten Tabularauszuges einzurechnen und somit nur den nach Abzug der Lasten verbleibenden Ueberrest zu erlegen, falls für diese Realitätshälfte die Kosten übersteigender Kaufpreis erzielt werden würde.

7. Bei der Feilbietung dieser Realität dürfen auch die beiden Miteigenthümer Jacob Mendel Hauslich und Hersch Schauder als Mitlicitanten auftreten.

8. Sollte Jacob Mendel Hauslich oder Hersch Schauder als Bestbieter diese Realität erstehen, so bleibt jeder derselben von dem Erlage der auf ihn entfallenden Hälfte des Kaufschillings befreit, und denselben wird vielmehr nach eingetretener Eigenthumseinantwortung und auch das von ihm erlegten Vadiums zurückgezahlt werden.

9. Gleich nach dem Erlage des Kaufschillings wird dem Ersteher das Eigenthumsdecret der angekauften Realität zugestellt und derselbe auch in den physischen Besitz der Realität eingeführt werden.

10. Sollte der Ersteher der Bedingung ad 5 hinsichtlich des Erlages des Kaufschillings nicht nachkommen, so verfällt das Vadium zu Gunsten des beiden Miteigenthümer Jacob Mendel Hauslich und Hersch Schauder, und falls einer dieser Miteigenthümer der Bestbieter sein sollte, zu Gunsten des andern Miteigenthümers, und es wird dann auf Gefahr und Kosten des Erstehers diese Realität blos an einem einzigen Termine, um welchen Preis immer hintangegeben werden.

11. Die Bezahlung der Uebertragungsgebühren für diese Erwerbung liegt dem Ersteher allein ob.

12. Hinsichtlich der auf dieser Realität haften den Lasten und öffentlichen Abgaben werden die Kauflustigen an das Grundbuch, die Stadtcasse und das k. k. Steueramt gewiesen.

Wozu die Kauflustigen vorgeladen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kołomea, am 28. August 1867.

(1916) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 1392. C. k. sąd powiatowy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Antoniego Wiśniewskiego przeciw Hieronimowi Błażowskiemu pto. 3000 zł. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż zagrabionych u p. Hieronima Błażowskiego 45 klaczy stadnych dnia 15. października 1867, a w razie nieudania się 29. października 1867, każdą razą o 9tej godzinie z rana się odbędzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 22. kwietnia 1867.

(1950) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nr. 2343. Zu besetzen:

Im neuen Organismus der zur Besorgung des administrativen und ausübenden Dienstes im Wieliczka'er Salinenbezirke aufzustellenden Aemter:

1) Eine Salinen-Verwaltersstelle mit dem Titel und Charakter eines Bergrathes bei der zu errichtenden Salinen-Verwaltung in Bochnia in der VII. Diäten-Classe mit dem Gehalte jährlicher 1600 fl.

2) Eine Markscheidersstelle bei der neu zu errichtenden Salinen-Verwaltung in Wieliczka in der IX. Diäten-Classe mit dem Gehalte jährlicher 1200 fl.

3) Eine Obereinnehmersstelle beim Salzverschleißamte in Wieliczka in der VIII. Diäten-Classe mit dem Gehalte jährlich 1200 fl.

Alle diese Posten, überdieß mit dem Genuße einer freien Wohnung, eines Hausgartens, eines Salz-Deputats und mit der Verbindlichkeit zur Leistung einer Dienstcaution im Gehaltsbetrage in provisorischer Eigenschaft.

4) Rechnungsrathsstelle bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg in der VIII. Diäten-Classe mit dem Gehalte jährlicher 1300 fl.

Gesuche um diese Dienststellen sind unter Nachweisung der allgemeinen Erfordernisse, dann ad 1, 2 und 4 der mit guten Erfolge zurückgelegten montanistischen Studien, ad 3 der Prüfung aus der Staatsrechnungskunde und aus den Cassavorschriften, und bei allen Posten mit der Kenntniß der Landessprachen binnen 3 Wochen beim Präsidium der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 18. September 1867.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 1343. Są do obsadzenia

W nowym organizmie ustanowić się mających urzędów do pełnienia administracyjnej i wykonawczej służby w okręgu salinarnym Wieliczki:

1) Posada zarządzcy salin z tytułem i charakterem radzcy górniczego przy ustanowić się mającym zarządzie salinarnym w Bochni w VII. klasie dyet i pensyą roczną 1600 złr.

2) Posada miernika kruszcu przy nowo ustanowić się mającym zarządzie salin w Wieliczce w IX. klasie dyet z pensyą roczną 1200 złr.

3) Posada nadpoborcy przy urzędzie sprzedaży soli w Wieliczce w VIII. klasie dyet z pensyą roczną 1200 złr.

Wszystkie te posady nadto z dodaniem wolnego pomieszkania, ogrodu, deputatu soli i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w wysokości pensyi, w charakterze prowizorycznym.

4) Posada radzcy rachunkowego przy c. k. krajowej dyrekcyi finansowej we Lwowie w VIII. klasie dyet z pensyą roczną 1300 złr.

Podania o te posady przedkładać należy z udowodnieniem ogólnych wymagań i ad 1) 2) i 4) odbytych z dobrym skutkiem studyów górniczych a ad 3) egzaminu z rachunkowości państwa i przepisów kasowych, przy wszystkich zaś posadach z udowodnieniem znajomości języków krajowych, w przeciągu trzech tygodni, do prezydyum c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów, 18. września 1867.

(1921) **Edikt.**

Nr. 42602. Vom Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß am 26. Juli 1867 bei der Firma des G. Sopuch für eine Leinen-Schnitt- und Weißwaaren-Handlung zu Lemberg die der Carolina Sopuch ertheilte Procura in das Handelsregister eingetragen wurde.

Lemberg, am 28. August 1867.

(1973) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nr. 770. Vom Neusandecer k. k. Kreisgerichts-Präsidium wird bekannt gegeben, daß zur Sicherstellung der Erfordernisse

1. an Bekleidung, Wäsche und Bettzeugsorten, dann

2. zur Ergänzung der Inventarial-Gegenstände mit Inbegriff der zur Herstellung der Wäsche, Bekleidungs- und Bettzeugsorten erforderlichen Artikel für das Neusandecer Gefangenhaus für das Jahr 1868 hiergerichts eine Minuendo-Licitation am 4. November 1867 und den folgenden Tagen um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Das Vadium beträgt für die Unternehmung: ad 1) 228 fl. und ad 2) 48 fl. öst. Währ.

Die Licitationsbedingnisse können am Tage vor der Licitation hiergerichts eingesehen werden.

Auch schriftliche mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene Offerten werden bei der Verhandlung angenommen werden.

Neu-Sandec, am 18. September 1867.

(1956) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 10657. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a to: Stefana czyli Szczepana Ciecholewskiego, Jakóba Jastrzębskiego, Józefę z Jastrzębskich Raiss, Justynę z Jastrzębskich Strumińska i Karolinę z Górskich Swistelnicką, a w razie śmierci ich z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców niniejszem uwiadamia, iż przeciw nim Nikodem, Soter i Julian bracia Sochanik tak imeniem własnem, jakoteż jako deklarowani spadkobiercy pozostałej po ś. p. Janie Sochaniku masy pod dniem 20. sierpnia 1867 do l. 10657 pozew o przyznanie własności połowy części wsi Holihrad Siekierszczyzna zwanej, dziś jak Dom. 49. pag. 439. n. 1. i 2. haer. na imię Stefana czyli Szczepana Ciecholewskiego intabulowanej wnieśli, który niniejszą uchwałą do ustnego postępowania na dzień 29. października 1867 — 10. godzinę przed południem dekretowanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest przeto tymże obrońca sądowy w osobie pana adwokate Dra. Koźmińskiego, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie i któremu pozew doręczono.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześniej udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol dnia 31. sierpnia 1867.

(1901) **Edict.** (1)

Nr. 1577. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Zaleszczyki wird mittelst hierortigen Edictes bekannt gemacht, daß Nachmann Trebicz wider Alfred Grafen Borkowski und Fr. Eveline Gräf. Komarnicka, dann weiter Mieczislaus Graf. Borkowski und Frau Wanda Jabłonowska pto. Zahlung von 6300 fl. öst. Währ. s. N. G. unterm 3. Jänner 1866 z. Z. 17 hiergerichts eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten hat, worüber die Tagfahrt zur Erstattung der Einrede auf den 7. November 1867 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt wird, und hiezu beide streitende Theile unter Gesetzesstrenge des §. 25 und mit Beobachtung der Vorschriften des §. 28 der p. G. O. zum Erscheinen vorgeladen werden.

Da aber der Wohnort der in dem obigen Rechtsstreite mitbelangten Frau Eveline Gräfin Komarnicka ganz unbekannt ist, so wird zu ihrer Vertretung der hierortige Landesadvocat Dr. Maximilian Brodacki in Zaleszczyki zum Curator von Amtswegen bestellt, demselben die Klagsrubrik zugestellt und mit demselben die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt.

Durch dieses Edikt hingegen wird die mitbelangte Fr. Eveline Gräfin Komarnicka geb. Borkowska erinnert, daß sie zur rechten Zeit am obigen Termine entweder selbst erscheine, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Rechtsvertreter mittheile, oder sich auch einen anderen Sachwalter wähle, und diesem Bezirksgerichte namhaft mache, so wie überhaupt alle zu ihrer Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel ergreife, widrigens sie sich die aus deren Versäumung entstehenden Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zaleszczyki, am 30. Juli 1867.

(1949) **Edykt.** (1)

Nr. 3965. C. k. sąd obwodowy oznajmia niniejszym Leonowi Józefowi bin. Hansowi, że dnia 15go lipca 1866 l. 4921 Józef Janisz przeciw temuż i innym o przywrócenie terminu do rekursu przeciw uchwale byłego magistratu z dnia 24. maja 1851 l. 272 dotyczącej nadopiekuńcze potwierdzenie ugody sądowej z dnia 28. stycznia 1851 l. 1848 pozew do sądu wniósł.

Ponieważ Leon Józef bin. Hans z życia i miejsca pobytu jest nieznajomy, zatem temuż kurator w osobie p. adw. Dr. Micewskiego z substytucyą adw. Dr. Bersona postanowionym został, oczem się Leona Józefa bin. Hansa niniejszym edyktem z tem uwiadamia, aby swe możliwe dowody mianowanemu kuratorowi podał, lub sobie innego zastępcę obrał inaczej skutki ztąd wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz 9. września 1867.

(1913) **Edict.** (1)

Nro. 2248. Am 24. October l. J., 9 Uhr Vormittags wird in Biecz die freiwillige gerichtliche Veräußerung im öffentlichen Licitationswege der, der Weberzunft gehörigen Realität Nr. 64 in Biecz nur um einen höheren als den auf 350 fl. gestellten Ausrufspreis stattfinden, wozu Kauflustige eingeladen werden.

Den unbekannten Bilskiani'schen Erben, ferner denen der Feilbietungsbescheid nicht zugestellt werden könnte, so wie welche später an die Gewähr gelangen, wird zum Curator Thomas Szymański in Biecz bestellt.

Der Schätzungsact, die Licitationsbedingnisse und der Grundbuchsauszug können in der Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Gorlice, am 7. September 1867.

(1917) **Edykt.** (1)

Nro. 155. C. k. sąd powiatowy w Brodach wzywa niniejszem Michała Muszyńskiego jako prawnego spadkobiercy Rozalii Muszyńskiej w Grzymałówce na dniu 5. marca 1865 zmarłej, którego miejsce pobytu nie jest wiadome, ażeby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyznaczonego w tutejszym sądzie zgłosił i oświadczenie swoje względem tego spadku wniósł, gdyż inaczej pertraktacya tego spadku z ustanowionym dla niego kuratorem p. adwokatem Kukuczem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 12. września 1867.

(1958) **Edykt.** (1)

Nro. 1396. C. k. sąd powiatowy w Janowie czyni niniejszem wiadomo, że Teodor Mysak gospodarz z Wiszenki zmarł dnia 25. marca 1835 bez rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ miejsce pobytu jego syna Mikołaja Mysaka jest niewiadome, przeto wzywa się Mikołaja Mysaka, aby się w przeciągu roku do spadku Teodora oświadczył, inaczej postępowanie spadkowe z deklarowanymi spadkobiercami i ustanowionym dla niego w osobie Konstantego Mysaka kuratorem przeprowadzone będzie.

Janów, dnia 30. sierpnia 1867.

(1954) **Edykt.** (1)

Nro. 2066. Przez c. k. sąd powiatowy w Borszczowie czyni się wiadomo, iż w dniu 1. grudnia 1863 zmarł w Skale Mikołaj Łotocki właściciel realności i inwalida patentowy.

Sąd nie znając pobytu synów Antoniego i Konstantego Łotockich, wzywa takowych aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosili się w sądzie, ile że w przeciwnym razie spadek byłby załatwiony z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem p. Józefem Michalewskim nauczycielem szkoły ludowej w Borszczowie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Borszczow, dnia 11. lipca 1867.

(1961) **Edykt.** (1)

Nro. 2186. C. k. sąd powiatowy w Borszczowie wzywa Kazimierza Palińskiego, ażeby w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego zgłosił się i oświadczenie do spadku po jego w r. 1848 w Skale bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłym ojcu Pawle Palińskim wniósł, ile że inaczej spadek z spadkobiercami którzy się do spadku oświadczyli i z kuratorem Jędrzejem Prokopowiczem przeprowadzony zostałby.

Z c. k. sądu powiatowego.

Borszczów, dnia 7. sierpnia 1867.

(1962) **Edykt.** (1)

Nro. 44457. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na prośbę Kazimierza i Michała Czerniakowskich w skutek uchwał tego sądu z dnia 24. maja 1867 do l. 29322 i 29323 ekstabulacya prenotowanej na rzecz Karoliny Thurańskiej w stanie biernym dóbr Suchowiec i Liszczyniec sumy 10.000 zł. w. a. dozwoloną została, tudzież zaintabulowanej na jej rzecz w stanie biernym dóbr Suchowiec sumy 5000 zł. w. a. z przynależytościami dozwoloną została.

Gdy miejsce pobytu Karoliny Thurańskiej nie jest wiadome, ustanawia się jej na jej koszt i niebezpieczeństwo kurator w osobie p. adwokata Sermaka i temuż sią powyższe uchwały doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. sierpnia 1867.

(1957) **Edykt.** (1)

Nro. 16406. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Wincentego Wróblewskiego obywatela królestwa polskiego, że przeciw niemu J. Fraylich na dniu 13. września 1867 l. 16406 o zapłacenie sumy wekslowej 7700 zł. pol. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu z d. 16go września 1867 l. 16406 nakaz zapłaty tej sumy 7700 złp. z pn. wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Szlachtowskiego z substytucyą p. Dra. Geisslera kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 16. września 1867.

(1899) **Kundmachung.** (3)

Nro. 38634. Die zum Transport auf der Eisenbahn bestimmten Handelsherden dürfen nur in nachstehenden Eisenbahnstationen verladen werden:

In Sniatyn, Kołomyja, Stanisławów, Halicz, Bursztyn, Chodorów, Lemberg, Grodek, Mościska, Przemyśl, Jaroslau, Łańcut, Rzeszów, Ropczyce, Dębica, Tarnów, Bochnia, Wieliczka, Krakau, Oświęcim.

In allen diesen Orten wurden Viehbeschau-Commissionen aufgestellt, welche die Handelsherden hinsichtlich der vorgeschriebenen Viehpässe und Beobachtung der Vorschriften wegen täglicher Revision auf den Futterstationen während des Triebes und hinsichtlich der Gesundheitsbeschaffenheit zu untersuchen haben

Es können auf der Eisenbahn nur jene Handelsherden verladen werden, für welche die Instradirung auf die Eisenbahn, auf dem Viehpasse von der Viehbeschau-Commission der Verladungsstation angesetzt ist.

Die Viehbeschau-Commissionen sind angewiesen, Viehherden, für welche nicht vorschriftsmäßige Viehpässe beigebracht werden, oder wenn diese die Bestätigung der täglichen Beschau auf den Futterstationen während des Triebes nicht enthalten, oder dieselben mit der Zahl und Beschreibung der Thiere nicht übereinstimmen, einer Contumacirung durch 10 Tage zu unterziehen.

Wenn in einer Handelsherde ein krankes Viehstück vorgefunden wird und nach den Krankheitserscheinungen Verdacht der Rinderpest vorkömmt, insbesondere wenn der Verdacht dadurch bestärkt wird, daß bei der Viehherde während des Triebes auf dem Viehpasse bestätigte oder nicht bestätigte Abgänge stattgefunden haben, hat die Viehbeschau-Commission die Herde einer 20tägigen Beobachtung zu unterziehen.

Die Auslage für die Benützung des Contumazplatzes hat der Vieheigenthümer zu tragen.

An Beschaugebühr hat der Vieheigenthümer jedem der zwei Commissionsglieder 2 kr. öst. W. für jedes Stück und 20 kr. für den Gang, in jenen Stationen hingegen, wo der Bahnhof über eine Viertelmeile vom Orte entfernt ist, das entfallende Meilengeld, in Lemberg und Krakau das Fiakergeld zu entrichten.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. August 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 38634. Do ładowania wołów na kolejach żelaznych, przeznacza się następujące stacye:

Sniatyn, Kołomyja, Stanisławów, Halicz, Bursztyn, Chodorów, Lwów, Gródek, Mościska, Przemyśl, Jarosław, Łańcut, Rzeszów, Ropczyce, Dębica, Tarnów, Bochnia, Wieliczka, Kraków i Oświęcim.

Na stacyach tych ustanawia się komisye do rewizyi bydła przeznaczone, które mają nad tem czuwać, aby stada były zaopatrzone w potrzebne przypustki, tudzież aby przestrzegano przepisów, co do codziennej rewizyi bydła na popasach.

Ładować wolno tylko te stada, ktore mają przez dotyczącą komisyę zawizowaną przepustkę.

Dziesięciodniową kontumacyę zarządza komisya w następujących razach:

a) jeżeli stado nie jest zaopatrzone w potrzebną przepustkę,
b) jeżeli przepustka nie jest wizowana przez komisyę.
c) wreszcie jeżeli liczba sztuk bydła nie zgadza się z liczbą i opisem w przepustce wyszczególnionym.

Dwudziestudniowa zaś kontumacya następuje, jeżeli się w stadzie znajdzie chore bydle z oznakami zarazy, zwłaszcza jeżeli się pokaże czy to z przepustki czy z innych źródeł, że w drodze kilka sztuk odeszło.

Podstajenne podczas kontumacyi płaci właściciel bydła, właściciel podobnież ponosi koszta rewizyi po 2 kr. od sztuki, tudzież obydwom komisarzom po 20 kr. za każdorazową rewizyę, w razie zaś jeżeli dworzec kolei oddalony jest od miasta więcej jak ćwierć mili, należy się komisarzom stosowne wynagrodzenie, we Lwowie zaś i w Krakowie wynagrodzenie taryfą dla fiakrów przepisane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. sierpnia 1867.

(1945) **E d y k t.** (2)

L. 43617. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw Magdalenie Möller, Hyacyntemu Obmińskiemu, Michałowi Dzierzkowskiemu, Udalrykowi Mikołajowi dwojga im. Cieńskiemu, Oldze z Cieńskich Koziebrodzkiej i Józefowi Dzierzkowskiemu masom spadkowym ś. p. Wawrzyny z Cieńskich Dzierzanowskiej, ś. p. Róży z Dulskich Dzierzkowskiej, Julii z Dzierzkowskich Cieńskiej i dzieciom ś. p. Wawrzyny Dzierzanowskiej i innym, Józef Sawkiewicz dnia 31. lipca 1867 do l. 43617 pozew o przyznanie własności realności pod l. 234²/₄ we Lwowie i zaintabulowanie go na jej właściciela wniósł, na któren postępowanie ustne z terminem dnia 14. października 1867 o godzinie 10tej rano zarządzone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu tych pozwanych nie jest znane, przeto c. k. sąd krajowy do ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata Dra. p. Dzidowskiego za kuratora ustanowił, z którym ta sprawa według ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem atoli upomina się pozwanych, aby albo osobiście na tym terminie się zjawili lub potrzebne dowody ustanowionemu obrońcy udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogólności ku swej obronie potrzebne kroki prawne poczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 3. sierpnia 1867.

(1903) **E d y k t.** (3)

Nr. 2374 - IV. 2952. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do wiadomości, że dnia 26. września 1847 w Krakuszowicach zmarł Szymon Przybysz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy najstarszy jego syn Piotr Przybysz z życia i zamieszkania niewiadomym jest, przeto wzywa się go, ażeby w ciągu roku od dnia obecnego edyktu do spadku tego się zgłosił, w przeciwnym bowiem razie spadek ze zgłoszonemi spadkobiercami i z kuratorem dla tegoż w osobie Antoniego Kucharczyka ustanowionym, przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 6. września 1867.

(1907) **Edykt powołujący.** (3)

Nr. 5078. C. k. urząd powiatowy w Przemyślanach wzywa niniejszem Jana Hałuszkę z Jaktorowa, przebywającego bez pozwolenia w Rosyi, ażeby w przeciągu trzech miesięcy od pierwszego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie krajowej nazad powrócił i bezprawną swą nieobecność usprawiedliwił, gdyż w przeciwnym razie ulegnie postanowieniom cesarskiego patentu z dnia 24. marca 1832 roku.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Przemyślany, dnia 14. września 1867.

(1906) **E d y k t.** (3)

Nr. 9630. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, iż postępowanie krydalne, uchwałą z d. 4. maja 1865 l. 4365 przeciw Gerszonowi Horowitz rozpoczęte uchwałą z dnia 12. sierpnia 1867 l. 9630 na prośbę wierzycieli zniesione zostało.

Tarnopol, dnia 12. sierpnia 1867.

(1968) **Kundmachung.** (3)

Nr. 55460. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am rechten San - Ufer bei Pniów mit einem Kostenaufwande von . . . . 10288 fl. 18 kr.
und am linken Ufer bei Wrzawy mit
einem Betrage von . . . . . 7667 „ 6 „

Zusammen im Fiscalpreise von 17955 fl. 24 kr. österr. Währ. wird bei dem genannten Bezirksamte zu Tarnobrzeg am 1. October 1867 eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Die diesbezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei dem genannten Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit einem 10%tigen Vadium belegten und vorschriftsmäßig verfaßten Offerte längstens bis 12 Uhr Mittag des oberwähnten Tages bei dem k. k. Tarnobrzeger Bezirksamte für jeden Bauplatz abgesondert zu überreichen, indem auf später einlangende Offerte keine Rücksicht genommen werden wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 55460. Ku zabezpieczeniu wodnych budowel po prawym brzegu Sanu pod Pniowem z obliczeniem kosztów na . . . . 10288 zł. 18 c.
i po lewym brzegu pod Wrzawami
z obliczeniem kosztów na . . . . 7667 „ 6 „

razem w cenie fiskalnej . 17955 zł. 24 c. wal. austr. odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Tarnobrzegu na dniu 1. października 1867 publiczna licytacya za pomocą ofert.

Odnośne wykazy budownicze i warunki budowy można przeglądać w rzeczonym urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się przeto; ażeby swoje oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 10procentowe wadyum wnieśli najdalej do godziny 12tej w południe wyżwspomnionego dnia do c. k. urzędu powiatowego w Tarnobrzegu osobne na każde miejsce budowy, gdyż nadchodzące później oferty nie będą wcale uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. września 1867.

(1908) **E d y k t.** (2)

Nr. 28.502. C. k. sąd krajowy lwowski uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu pp. Michała Ortyńskiego, Jana Ortyńskiego, Adolfa, Karola i Albinę Haywasów, lub w razie ich śmierci spadkobierców ich, że dla nich z powodu wydanego w skutek prośby p. Heleny Antoniny dw. im. Romanowskiej, uchwałą z dnia 28. czerwca 1867 do L. 28.502 polecenia, w przeciągu 3 dni wykazania, że uskuteczniona w stanie biernym sumy 1311 dukatów hol. na dobrach Piotrow i Siekierczyn intabulowanej Dom. 225 p. 459 n. 1 on. prenotacya sumy 200 duk. jest usprawiedliwioną, lub w toku usprawiedliwienia zostaje, p. adw. Dra. Malego z zastępstwem p. adw. Dra. Białoskórskiego kuratorem ustanowiono i temuż dotyczącą uchwałę doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. czerwca 1867.

(1898) **E d y k t.** (3)

Nr. 16533. C. k. sąd krajowy Lwowski jako handlowy niniejszem zawiadamia, że na prośbę Franciszki Łuszczyńskiej przeciw spadkobiercom Henryka hr. Dieduszyckiego, jako to: przeciw Henryce, Amalii, Maryi, Franciszce, czworga imion, Maryi, Amalii, Teodozyi i Michałowi hr. Dieduszyckim, z miejsca pobytu niewiadomym, względem zaspokojenia sumy wekslowej 2559 złr. 7 kr. m. k. na podstawie nakazu płatniczego Magistratu lwowskiego, jako byłego sądu wekslowego z dnia 24. września 1846 do L. 9960 o przyznanie odpowiedniej części z pieniędzy na rzecz masy Henryka hr. Dieduszyckiego i Teodozyi hr. Dieduszyckiej w depozycie sądowym w Stanisławowie złożonych, uchwałą z dnia 15. maja 1867 do L. 16533 w celu zbadania prawomocności i płynności tejże pretensyi dzień sądowy na 24. października 1867 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został. Oraz postanawia się dla spadkobierców Henryka hr. Dieduszyckiego z pobytu niewiadomych kurator w osobie p. adwokata krajowego Dr. Czemeryńskiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. Męcińskiego, któremu uchwała niniejsza doręcza się, i wzywa się pozwanych, aby na powyższym terminie albo osobiście stanęli, lub tez postanowionemu kuratorowi wcześnie przed terminem potrzebną informacyę udzielili, lub też do przeprowadzenia niniejszej sprawy jakiego innego zastępcy wcześnie upoważnili, i o tem, jako też o miejscu swego pobytu sądowi donieśli, w przeciwnym bowiem razie, jako na powyższą prośbę zezwalające uważaze będą.

Lwów, dnia 15. maja 1867.

(1931) **E d y k t.** (2)

Nr. 5153. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem p. Nikodema Marynowskiego z Krasnego powiat Nowy Sącz, iż p. Paweł Zieliński z Gruszowa przeciw niemu i innym pod dniem 5. kwietnia 1867 do l. 1975 pozew względem pozwolenia i przedsięwzięcia sprzedaży publicznej dóbr Krasne z przyn. w celu zniesienia wspólnej własności wytoczył. — Gdy pozwany Nikodem Marynowski z życia i miejsca teraźniejszego pobytu nie jest wiadomy, ustanawia się dla niego kuratora p. adw. Dra. Zajkowskiego z substytucyą p. adw. Dra. Micewskiego, a doręczając rzeczonemu kuratorowi napis pozwu, wyznacza się termin do ustnej rozprawy na dzień 13. listopada 1867 o godz. 9. zrana, na którem sprawa według przepisów procedury sądowej galic. toczyć się będzie. — Wzywa się więc p. Nikodema Marynowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 9. września 1867.

(1943) **C o n c u r s** (2)

Nro. 10161. Zu besetzen sind nachstehende Stellen:

1. Die Postmeisterstelle in Kałusz mit der Bestallung jährlicher 350 fl. und dem Amtspauschale jährlicher 50 fl. und dem Bezuge der gesetzlichen Rittgelder, gegen Dienstvertrag und Leistung der Caution im Bestallungsbetrage, dann gegen die Verpflichtung zur Haltung von 10 Dienstpferden, einer gedeckten und ungedeckten Kalesche und eines vorschriftsmäßigen Botenwagens.

2. Die Postmeisterstelle in Dolina mit der Bestallung von 300 fl., dem Amtspauschale von 40 fl., dem Bezuge gesetzlichen Rittgeldes und dem Genuße von 28 Joch 1327 Quad. Klafter der Dolinaer Poststation verpachteten Grundstücke, gegen Dienstvertrag, Leistung der Caution im Bestallungsbetrage und des jährlichen Pachtzinses von 40 fl. öst. W. und der l. f. Steuern unter Ausnahme der Grundsteuer für die besagten Grundstücke; ferner gegen die Verpflichtung zur Haltung von 9 Dienstpferden und einer gedeckten und ungedeckten Kalesche.

3. Die Postmeisterstelle in Krechowice mit dem Gehalte jährlicher 150 fl. und dem Amtspauschale jährlicher 30 fl. gegen Dienstvertrag und Leistung der Caution im Betrage von 200 fl.

Bewerber haben ihre Gesuche um eine dieser Stellen, da alle oder mehrere Stellen an einen und denselben Competenten nicht vergeben werden können, längstens binnen 4 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post = Direction.

Lemberg, am 17. September 1867.

(1964) **Lizitations = Ankündigung.** (3)

Nr. 34482. Das Biererzeugungsrecht in dem der Reichsdomäne Kałusz gehörigen Bierbräuhause in Zagórze und das Bierausschanksrecht im Bereiche der Reichsdomäne Kałusz, daher sowohl in der Stadt Kałusz, als auch in allen zu der obgenannten Reichsdomäne gehörigen Ortschaften wird für die Zeit vom 1. November 1867 bis Ende October 1870 im Wege einer schriftlichen Offertverhandlung verpachtet werden.

Der Ausrufspreis des jährlichen Pachtschillings beträgt 3857 fl. 50 kr. ö. W., das von Pachtlustigen zu erlegende Vadium 386 fl. ö. W.

Die schriftlichen Offerten müssen vom Offerenten mit Vor= und Zunamen und unter Angabe des Wohnortes eigenhändig gefertiget, gehörig gestämpelt und gesiegelt, und mit dem Vadium von 386 fl. ö. W. versehen sein, den bestimmten Betrag des Jahrespachtzinses, welcher gebothen wird, in Ziffern und in Buchstaben ausgedrückt enthalten, und es darf darin keine Bedingung vorkommen, welche mit den Licitations-Bedingnissen nicht im Einklange wäre, vielmehr muß darin die Erklärung enthalten sein, daß der Offerent alle Licitations = Bedingnisse kenne, und sich denselben unbedingt unterwerfe. Diese Offerten sind längstens bis zum 4. October 1867 6 Uhr Abends beim Vorsteher des k. k. Cameral = Wirthschaftsamtes in Kałusz zu überreichen. Später einlangende Offerten werden nicht mehr berücksichtiget werden.

Die commissionelle Eröffnung der eingelangten Offerten wird am 5. October 1867 10 Uhr Vormittags stattfinden. Das h. Aerar behält sich das Recht der freien Wahl unter den Offerenten vor.

Die näheren Licitations = Bedingnisse können bei dem k. k. Cameral = Wirthschaftsamte in Kałusz eingesehen werden.

K. k. Finanz = Landes = Direkzion.

Lemberg, am 17. September 1867.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.